DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

Warszawa, dnia 28 grudnia 1946 r.

Nr 17

Treść:

Poz. 110

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 30 listopada 1946 r.

w sprawie przedłużenia terminu obrotu zapasami mąki z przemiału %-wo niższego niż dozwolony.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 maja 1946 r. o przemiale zbóż i o opłatach przemiałowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 156), zmienionego rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 211), zarządzam co następuje:

§ 1.

Przewidziany w § 1 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 30 października 1946 r., w sprawie przedłużenia terminu obrotu zapasami mąki z przemiału zboża %-wo niższego niż dozwolony (Dz. Urz. Min. A. i H. Nr 15, poz. 104), termin 1 grudnia 1946 r. przedłuża się do dnia 31 stycznia 1947 r.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 111

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 1 grudnia 1946 r.

w sprawie wejścia Centrali Aprowizacyjnej Przemysłu Metalowego na terenie województwa śląsko - dąbrowskiego w skład przedsiębiorstwa pod nazwą „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne".

Na podstawie pkt. 1 rozdziału I Statutu Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych, stanowiącego załącznik do Zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 7 lutego 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa pod nazwą „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne" (Dz. Urz. Min. Aprowizacji i Handlu Nr 3, poz. 10) w brzmieniu zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 31 sierpnia 1946 r. (Dz. Urz. Min. Aprow. i Handlu Nr 13, poz. 82) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Centrala Aprowizacyjna Przemysłu Metalowego w zakresie działania na terenie województwa śląsko - dąbrowskiego wchodzi w skład przedsiębiorstwa „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 112
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 1 grudnia 1946 r.
w sprawie wypłaty ryczałtowych diet kierownikom referatów upaństwowienia przedsiębiorstw.

Na podstawie § 52 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe w brzmieniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 289), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Kierownicy referatów upaństwowienia przedsiębiorstw otrzymywać będą w związku z ciągłymi wyjazdami służbowymi diety ryczałtem w wysokości zł 4.500.— miesięcznie, płatne z góry wraz z uposażeniem.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 113
Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu
z dnia 2 grudnia 1946 r.
w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Ziem Odzyskanych o utworzeniu Rejonowych Central Aprowizacyjnych

1. Tworzy się Rejonowe Centrale Aprowizacyjne na obszarze całego Państwa.

Rejonowe Centrale Aprowizacyjne wchodzą w skład Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych, utworzonych Zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 7 lutego 1946 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 3 z 1946 r.).

Rejonowa Centrala Aprowizacyjna obejmuje zakresem swego działania teren jednego województwa.

Miasta Warszawa i Łódź są włączone do zakresu działania Rejonowych Central Aprowizacyjnych Województwa Warszawskiego i Łódzkiego.

2. Siedzibą Rejonowej Centrali Aprowizacyjnej jest miasto wojewódzkie.

3. Przedmiotem działalności Rejonowej Centrali Aprowizacyjnej jest zakup, odbiór i rozprowadzanie środków żywności do wysokości ustalonych norm żywnościowych dla pracowników przemysłów: metalowego, włókienniczego, chemicznego, energetycznego, drzewnego, papierniczego, skórzanego, materiałów budowlanych, elektrotechnicznego, paliw płynnych, zbrojeniowego i cukrowniczego oraz ich rodzin—na zasadach ustalonych odnośnymi zarządzeniami Ministra Aprowizacji i Handlu oraz zaopatrzenie stołówek przy zakładach pracy i dożywianie dzieci pracowników w ramach ustalonych norm. Z mocy zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu działalnością Rejonowej Centrali Aprowizacyjnej mogą być objęte inne przemysły lub grupy pracownicze.

4. Rejonowa Centrala Aprowizacyjna jest osobą prawną administrowaną według zasad handlowych nie obliczoną na zysk. Ma ona prawo prowadzenia na własny rachunek operacyj finansowych, związanych z zakresem jej działania.

Rejonowa Centrala Aprowizacyjna ma prawo zaciągania zobowiązań oraz dokonywania krótkoterminowych i innych operacyj kredytowych do wysokości, ustalonej przez Ministra Aprowizacji i Handlu.

5. Celem usprawnienia rozprowadzenia i rozdziału artykułów żywnościowych Rejonowe Centrale Aprowizacyjne, powołane niniejszym zarządzeniem, przejmą działalność dotychczasowych Central Aprowizacyjnych, utworzonych przez Ministra Przemysłu, a na terenie woj. Gdańskiego, Pomorskiego i Poznańskiego — Rejonowych Central Aprowizacyjnych, utworzonych zarządzeniami Ministra Przemysłu z dnia 23.VIII. rb. Nr GM-M-536 BP. I-3-5499-46-JO, Nr OM-M-537, BP. I-3-5500-46, Nr GM-M-538 BP. I-3-5501-46-SP. wraz z majątkiem znajdującym się w użytkowaniu wymienionych Central Aprowizacyjnych i R. C. A. Przemysłu.

6. Ogólny nadzór i kontrolę nad działalnością Rejonowej Centrali Aprowizacyjnej w zakresie reglamentowanego zaopatrzenia — sprawuje Minister Aprowizacji i Handlu przez podległy mu aparat.

Rejonowa Centrala Aprowizacyjna winna składać Zjednoczonym Centralom Aprowizacyjnym i Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydziałowi Aprowizacji i Handlu wykazy osób, objętych zaopatrzeniem, preliminarze towarowe, sprawozdania z wykonania akcji zaopatrzeniowej i rozliczenia z otrzymanych towarów i funduszów.

7. Na czele Rejonowej Centrali Aprowizacyjnej stoi Dyrekcja w składzie Dyrektora i jego zastępcy, powołanych przez Ministra Aprowizacji i Handlu — na wniosek Naczelnego Dyrektora Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych.

Dyrektor reprezentuje R. C. A. wobec władz i osób i podpisuje samodzielnie w jej imieniu.

Do zaciągania zobowiązań, zawierania umów, wystawienia pełnomocnictw i innych czynności, wychodzących poza zakres prostego zarządu, wymagany jest podpis dwóch członków Dyrekcji.

Dyrektor ma prawo delegowania do czynności, wchodzących w zakres jego działania osób,

które będą go zastępowały zawsze we dwie łącznie w ramach pełnomocnictwa udzielonego im przez Dyrektora.

8. Koszty utworzenia i utrzymania R. C. A. ponoszą przemysły, których pracownicy objęci są jej zakresem działania.

Kapitał obrotowy R. C. A. tworzy się z wpłat zainteresowanych przemysłów.

9. Dotychczasowy aparat aprowizacyjny odpowiedzialny jest za wszelkie rozliczenia do czasu rozpoczęcia działalności przez Rejonowe Centrale Aprowizacyjne.

10. Zorganizowanie Rejonowych Central Aprowizacyjnych powierza się Zjednoczonym Centralom Aprowizacyjnym.

11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 grudnia 1946 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 114

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 10 grudnia 1946 r.

w sprawie zmiany dni bezmięsnych w okresie od 23.XII. 1946 r. do 5.I. 1947 r. w przedsiębiorstwach gastronomicznych, gospodnich i stołówkach.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1946 roku w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121) w związku ze świętami Bożego Narodzenia i Nowego Roku — zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okresie 2-tygodniowym od dnia 23 grudnia 1946 roku do dnia 5 stycznia 1947 roku wprowadza się dla przedsiębiorstw gastronomicznych, gospodnich i stołówek zmiany w obowiązujących ograniczeniach obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi.

§ 2.

W wymienionych w § 1 zakładach obowiązują na terenie całego kraju następujące dni tygodnia, jako bezmięsne:

w I tygodniu (od dnia 23—29 grudnia 1946 r):

poniedziałek	23 grudnia
wtorek	24 grudnia
piątek	27 grudnia

w II tygodniu (od dnia 30 grudnia 1946 r. do 5 stycznia 1947 r.):

poniedziałek	30 grudnia
czwartek	2 stycznia
piątek	3 stycznia

§ 3.

Zmiany, o których mowa w § 2, nie dotyczą sklepów żywnościowych rzeźniczych, wędliniarskich, straganów i innych przedsiębiorstw handlowych, dla których są obowiązujące przepisy zawarte w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1946 r. w sprawie ograniczenia mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121).

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu:
(—) **Dr J. Sztachelski**

Poz. 115

Zarządzenie Ministra Aprowizacji i Handlu

z dnia 27 grudnia 1946 r.

w sprawie zaopatrzenia ludności rolniczej, której zbiory zostały zniszczone przez klęski żywiołowe, oraz osadników rolnych, pozbawionych zapasów żywności.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1.

(1) Przyznaje się zaopatrzenie w ilości: 10 kg żyta, 2 kg pszenicy, 2 kg jęczmienia i 0,4 kg cukru miesięcznie na osobę po cenach sztywnych następującym grupom ludności rolniczej:

a) Na terenie Ziem Odzyskanych oraz województw — gdańskiego, pomorskiego, śląsko-dąbrowskiego i białostockiego — posiadaczom gospodarstw rolnych i członkom ich rodzin, których zbiory zboża zostały w 1946 r. zniszczone przez plagę gryzoni i ptactwa, całkowicie lub w stopniu uniemożliwiającym wyżywienie danego rolnika wraz z rodziną, właściwi wojewodowie na terenach wyżej wymienionych oznaczą powiaty i ich części, na terenie których przepis niniejszego punktu będzie stosowany.

b) Na terenie powiatów: limanowskiego, nowosądeckiego i nowotarskiego woj. krakowskiego — posiadaczom gospodarstw rolnych i członkom ich rodzin, których zbiory uległy w r. 1946 zniszczeniu wskutek klęski gradobicia lub trąby powietrznej, całkowicie lub w stopniu uniemożliwiającym wyżywienie posiadacza gospodarstwa wraz z rodziną.

c) Na terenie Ziem Odzyskanych oraz województw gdańskiego, pomorskiego, poznańskiego, śląsko-dąbrowskiego, białostockiego, lubelskiego i rzeszowskiego — osadnikom repatriantom i członkom ich rodzin, którzy po dniu 15.IV. 1946 r. objęli nieobsiane gospodarstwa rolne po wysiedlonej ludności niemieckiej względnie repatriowanej ludności ukraińskiej i białoruskiej, o ile dany osadnik nie objął w przydzielonym gospodarstwie lub nie przywiózł ze sobą zapasów żywności, wystarczających do wyżywienia danego osadnika wraz z rodziną do najbliższych zbiorów.

(2) Zaopatrzenie określone w ust. (1) dla

grup ludności wymienionych wyżej w punktach a) i b) może być przyznawane jedynie w tych wypadkach, gdy zniszczeniem zbiorów dotknięta została cała gmina, t. zn. conajmniej połowa gospodarstw na jej terenie. Zaopatrzenie to nie przysługuje natomiast w wypadkach, gdy zniszczeniem zbiorów dotknięte zostały tylko poszczególne gospodarstwa lub gromady.

§ 2.

(1) Zamiast przydziałów pszenicy i jęczmienia, przewidzianych w § 1, może być wydawana na polecenie Ministerstwa Aprowizacji i Handlu taka sama ilość żyta.

(2) Zamiast ziarna może być wydawana mąka względnie kasza w odpowiedniej ilości wg zamienników, ustalonych przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu.

§ 3.

Za członków rodziny posiadacza gospodarstwa rolnego, uprawnionych do zaopatrzenia na podstawie niniejszego zarządzenia, uważa się: małżonka, zstępnych (dzieci, wnuki) wstępnych (rodziców i dziadków), teściów, rodzeństwo oraz przyjęte na wychowanie sieroty i dzieci opuszczone do lat 16-tu, pod warunkiem, że wyżej wymienione osoby stale zamieszkują wspólnie z posiadaczem gospodarstwa rolnego i pozostają na wyłącznym jego utrzymaniu.

§ 4.

(1) Jeżeli zbiory posiadacza gospodarstwa rolnego uległy zniszczeniu tylko częściowo (§ 1, p. a) i b)), zaopatrzenie na mocy niniejszego zarządzenia przysługuje mu dopiero od daty zużycia zboża z dokonanych zbiorów. W tym celu należy oszacować, ile zboża dany rolnik uzyskał ze zbiorów, odliczyć ilość konieczną na siew, a następnie ustalić, na jaki okres czasu pozostałość winna wystarczyć na wyżywienie rolnika wraz z rodziną, przyjmując normy spożycia wskazane w § 1.

(2) Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy osadnik — repatriant objął po dniu 15.IV. 1946 r. gospodarstwo rolne częściowo obsiane, względnie, gdy zastał w objętym gospodarstwie lub przywiózł ze sobą zapasy żywności, wystarczające na częściowe wyżywienie wraz z rodziną.

§ 5.

(1) O przyznaniu zaopatrzenia na mocy niniejszego zarządzenia orzekać będą komisje gminne w składzie: a) przedstawiciela zarządu gminnego, jako przewodniczącego, b) przedstawiciela gminnej rady narodowej i c) przedstawiciela gminnego zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej. Jeśli na terenie danej gminy Związek Samopomocy Chłopskiej nie istnieje, w skład wyżej wspomnianych komisji wchodzi 2 przedstawicieli gminnej rady narodowej.

(2) W miarę potrzeby można na terenie poszczególnych gmin powoływać po kilka wyżej wskazanych komisji, właściwych dla terenu poszczególnych gromad lub ich grup.

(3) Utworzenie wyżej wspomnianych komisji jest obowiązkiem właściwych zarządów gminnych, które w tym celu zawezwą gminne rady narodowe i zarządy gminne Związku Samopomocy Chłopskiej do wyznaczenia swych przedstawicieli do komisji.

(4) Komisje gminne wydają swe orzeczenia na piśmie po sprawdzeniu położenia gospodarczego poszczególnych posiadaczy gospodarstw rolnych i ustaleniu, czy podpadają oni pod przepisy niniejszego zarządzenia.

(5) W orzeczeniu swym komisja winna stwierdzić, od jakiej daty posiadaczowi gospodarstwa rolnego i członkom jego rodziny przysługuje zaopatrzenie na mocy niniejszego zarządzenia.

(6) Orzeczenia komisji, przyznające prawo do zaopatrzenia, ważne są do dnia 1 września 1947 r., mogą być jednak w każdym czasie przez komisje uchylone w razie stwierdzenia, że posiadacz gospodarstwa rolnego nie odpowiada warunkom, przewidzianym w niniejszym zarządzeniu.

(7) W odniesieniu do osadników—repatriantów (§ 1 p. c.) komisje gminne wydają swe orzeczenia po zasięgnięciu opinii referatu osiedleńczego właściwego starostwa.

(8) Starostwa (referaty aprowizacji i handlu) uprawnione są uchylać orzeczenia komisji gminnych, przyznające zaopatrzenia poszczególnym posiadaczom gospodarstw rolnych.

§ 6.

Z zaopatrzenia, przewidzianego niniejszym zarządzeniem, nie mogą korzystać osoby, otrzymujące z jakiegokolwiek tytułu karty zaopatrzenia na mocy instrukcji Min. Aprowizacji i Handlu z dnia 22.5. 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 8, poz. 48).

§ 7.

Osobna instrukcja Ministerstwa Aprowizacji i Handlu ustali wzór kart, na podstawie których wydawane będzie zaopatrzenie z mocy niniejszego zarządzenia, tryb wydawania tych kart oraz sposób rozliczenia z otrzymanych do rozdziału towarów.

§ 8.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1947 r. i traci moc obowiązująca z dniem 1 września 1947 r.

(2) Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązująca § 9, ust. II p. D. instrukcji Min. Apr. i Handlu z dn. 22.5. 1946 r. w sprawie uprawnień do otrzymywania kart zaopatrzenia (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 8, poz. 48) w brzmieniu, ustalonym zarządzeniem Ministra Apr. i Handlu z dn. 15.7 1946 r. (Dz. U. Min A. i H. Nr 15, poz. 100).

Minister Aprowizacji i Handlu:
w/z (—) **K. Sokołowski**
Podsekretarz Stanu

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU — WARSZAWA, CHOCIMSKA 28. CENA ZŁ 10

Druk. F. H. Bogucki i S-ka, Warszawa, Hoża 55.